

COURANT.

NEDERLANDEN

Mengelingen.

Mr. A. W. N. VAN TETS VAN GOUDRIAAN (1),
Grootkruis der Orde van den Nederlandschen Leeuw,
Minister van Financiën, President van het Amortisatie-Syndicaat, enz.,

zag in 1220 te Dordrecht het eerste levenslicht. Tot plechtmoeder opgevoed, bekleedde hij in zijne jeugd eene openbare ambtelijke betrekking in zijne vaderstad, doch hij legde die in 1796 omtrent af, en bleef tot het einde van 1813 met schitterenden uitgang het beroep van advocaat uitoefenen. Bij de afscheiding van het Fransche juk in laatstgenoemde jaar was hij ijverig voor de goede zaak werkzaam; en sedert heeft hij ruim twee en twintig jaren lang den Koning en het herboren Vaderland met onbezweken ijver gediend.

Den 1 Januarij 1814 werd de Heer van *Tete van Goudriaan* benoemd tot Commissaris-Generaal van het Departement der *Mon-*
den van de Maas; den 9 April daaraanvolgende tot Gouverneur
van Noord-Holland; in 1815 tot Staatsraad in buitengewone dienst;
in Mei 1828 tot Minister van Financiën, opvolger van wijlen den
Minister *Appellius*, den 13 April te zoren overleden.

Hij had deze verheffing te danken aan zijne ongewone begaaftheiden, zijne uitgebreide kunde, zijne onvermoeide werkzaamheid en geschiktheid in het behandelen van zaken, die, vooral in zijne laatste betrekking van Gouverneur over een der belangrijkste gedeelten des lands, helder hadden uitgebloken. Iets anders was het intusschen, de geldelijke belangen van het geheel. Verordeningen leidden op een oogenblik, dat de reeds uitbrekende onwil van de eene helft des lands, alle hoofdbestuur ten hoogste moeilijk en voor den Noord-Nederlander de staatkundige loopbaan nog te meer glimmerig maakte. Daarbij moest hij zijne opreding aan de tweede tienjarige regeling van de Staatsbegrooting gedacht worden, en de vroegere ondervinding, in altoos veel kalmer tijden, hadden het netelige en kittelachtige van dit werk reeds doen gevoelen. In 1828 droeg de Heer van *Tets van Goudriaan* voor de eerste maal de financiële wetten, voor de gewone en tienjarige dienst, voor, waarvan die nopens de laatste, in Mei 1829, om verschillende beschouwingen, verworpen werden; in October 1829 diende hij weder eene nieuwe begrooting in, welke met verschillende hoofdveranderingen werd aangenomen.

Bij het uitbreken van den Belgischen opstand werden geheel buitengewone geldelijke maatregelen vereischt, tot stijving van de , tot op den bodem geleidegde , schatkist van den Staat, eerst bij het aijpen , daarna bij de minder dringende voortdaring van den nood. Toen schitterden eerst regt het talent en het vernuft dezes Staatsdienaars.

Natuurlijk is het, dat niet alle zijne ontwerpen en maatregelen eenen onverdeelden bijval vonden; men kon denken, en bijl was de eerste, die het bevelde, dat niet alle even gepast of billous konden zijn; maar de drang der tijden en de zoo veel mogelijke betrachting van billijkheid deden datgene, wat minder raadzaam scheen, voor het hoogere goed over het hoofd zien. Hij was er althans op uit, om de belangen der sobatist met strikte regtvaardigheid en onbevooroordeelde toetsing van de belangen aller standen hand aan hand te doen gaan. Zoo mag het dan ook geenszins ontkend worden, en behoort het tot zijne eerste aanspreken op dert, dat zijn veel omvattend breia, zijn vernuft in het scep-pen van geldmiddelen, op de minst drukkende wijze, ongemeen hebben bijgedragen, om het staats-crediet, na den Belgiechen opstand zoo zeer geschoot, ras te herstellen, en op eene hoogte te voeren, welke de algemeene bewondering verwekte.

Toegerust met veelvoudige kennis en ondervinding, was hij, waar hij mocht gedwaald hebben, tot betere overtuiging alleszins gered, of wist hij zijn gevoelens, was het noodig, met buiten-gemeene bekwaamheid en klem te verdedigen. Deze vereenigde hoedzinnigheden kwamen hem wel te stade op het spreekgestoelte, waar hij vaak ook met kracht werd bestreden.

En zie ons hier tot 's mans groote verdienste, zijne welsprekendheid; genaderd. Ondersteuners en tegenstanders, beide, reiken hem den palm toe, dat hij een der eerste redenaars van de Nederlandsche Staatszaal is geweest. Men moet het doordringen-de, het wegspelende van zijn orgaan hebben gehoord; om zich die juist te kunnen voorstellen; men kon het sierlijke en tevens kernachtige van zijne voordragt niet hooren, zonder die te be-wonderen; men kon de netheid van rede, het oordeel, om van de zwakte zijde zijner partij gebruik te maken, de rondheid en tevens afgespitheid zijner drangredenen, zijne gemakkelijkheid en gewistigheid van spreken, door het fonkelende van zijnen blik verhoogd; niet vernemen, zonder te erkennen, dat het de Vlam-mende welsprekendheid van een *Canning*, met de welwikkende welbrekendheid van een *Guizot* te gader was.

Hebben wij ons, in de schildering dier gave naar ons herinnering; niet te zeer laten vervouren? Maar de meeste zijner redenen, in 's Lands Staatsaal gehouden, zijn ons verbleven; en kunnen het gezegde nog staven, moge zijne mondelinge voordragt daarbij ook niet meer ontgioeien. Twee redevoeringen, welke tot voorbeelden; eene deels van het afgeloopte, ten andere van het meer vervorende in zijne parlementaire redenen konnen strekken, mogen bijzonder genoemd worden. De eerste is die over de gelijkmaking der grondbelasting, in 1832, en de andere, in 1835, over de wet ter bescherming van den landbouw gehouden. Als eene proeve laschen wij, zoo het noodig ware, uit haast gemelde, den aanhet alhier in, te meer dewijle dezelve een blik in het leven en hart der ministers werpt. »Edele mogende Heeren (zoo sprak hij)! Wat is waarheid? ziet daar de vraag, welke eenmaal door een troisch Romein aan Hem gedaan werd; naar wien wij allen ter eere rokenen, genoemd te worden. Wat is waarheid? ziet daar de vraag, welke ik, bij den strijd van meeningen, bij het verschil van beschouwingen, bij zoo onderscheiden gezigtspunten, ook thans in den schoot van U. E. M. nederlegge. Kindelijk, wat is waarheid, niet daar de vraag, welke ik in dit pleegje oogenblik mij zelven doe.

» Hier toch hoor ik de voordragt, als onchristelijk, onredelijk, bedrieffelijk, ondoelmatig en ongefzaggelyk hooren, en die voordragt als subversief aan alle maatschappelijke nede, aan alle belangen in den staat, en in de eerste plaats aan die van handel en scheepvaart, bestempelen. Ginds hoor ik de verghelding van handel en van godsdienst aan elkander knoopen, en het

voorstellen, als of de Regering zekens beide, hand aan hand, hetzelfde pad moest bewandelen. Elders hoor ik die voordragtschetsen, als vervuld met valsche beloften, die men nimmer zal kunnen voldoen, en den dag onzalig noemen, dat zij den schoot der Regering is ontsproten. Aan de andere zijde ontvallen hoor ik een veel zachter en liefderijker taferel ter voordragtschetsen: ik hoor de grondslagen daarvan verleggen, als rechtvaardig en als geschikt ter verwezeniging van menschen in een schappelijke orde, als de bakermat van eendragt en zedelijkheid, als strekking ter verlevendiging van onze nationale kracht, als het plechtanker van honderd duizende ongelukkigen, die den grond van den dag, waarop zij, in het zweet hunns aanschijns, den grond gekleefd hebben, den Wetgever zullen vergeven, die door zijne bescherming hen in staat stelt, gene bebroeds, als overschot van zaren arbeid te nemen. Ik heb op deze zijde die voordragt hooren noemen den steun van den rechten en nijveren landman, die dankbaar aan eene Regering die hem beschermt, gehecht aan den grond, die hem voedt de gospitalde krachten zijner zonen blijmoedig ten offer brengen aan de verdediging van dat Vaderland, welks behoud en bloei het toppunt zijner wenschen is.

» Vraag ik niet te recht aan mijzelven, Ed. Mog. Hoer, te midden van die strijdige blikken, van die veelzijdige punten: Wat is waarheid? Ja, te midden van dit alles, wil ik spreken, ik, in Holland geboren en opgevoed, in dat west, waar omtrent de helften des handels met alle andere zamengewoven, en waaruit deze voordragt met zoo veel warmte en nadruk is bestreden; ik, die alle gunstige vooroordeelen des handel als met de moedermarkt heil ingezogen, die den handel in vroegere jaren zoo vaak, in onderscheidene beërftig heb verdedigd; ik, die gedurende 16 jaren aan het hoofd plaats van dat Holland, waarvan Amsterdam de perel is, mij probeen van eerbied voor de belangstelling in den handel, de groote bron van rijkdom en eer, gedaan heb!

» Doe ik dit alleen uit besef van plicht? zal ik u alleen be-
leggen de woorden en denkbeelden van den Koning, die
eerbiedig en thans vertegenwoordig? zal ik u Ontwikkeling
mening van mijne ambtgenooten, die eenstemmig met mij
dit ontwerp denken, en, waarvan ook velen tot Holland be-
hooren; hetgeen mij met *Monterquieu* zoude kunnen doen
zegen: *Je suis fort, quand j'ai pour moi les Romains!*
zal ik eindelijk mijne redenen verspreiden, achter de vier
staatkunde van een licht dezer eeuw, die leert, *que Dieu*
donné la parole à l'homme pour déguiser sa pensée? Ne-
Ed. Mog. Heeren! zulk eene staatkunde ligt niet in mijn be-
lik betuig veel eer, dat ik mijne eigene gevoelens verdedig.
ben genaderd tot dien leeftijd, waarin men niet zoo licht
schaduw voor het wezen neemt, waarin de indruk van klach-
ten voor de werkelijkheid wijkt; waarin men minder zoekt te be-
geeren door het toegeven van vooroordeelen, en meer naar be-
grip ziet, en denkt om de verantwoording, die men eene
der Oppersten Rechter zal moeten geven; daaraan inderdaad
verklar ik dan ook, met de hand op de borst, dat de
die ik verdedig, naar mijn inzien, doot de regtvaardig-
wordt geboren, en den handel, welken ik hoog schat, ge-
kweet hat."

Een jaar na het uitspreken van deze woorden, was de laatste als een voorgevoel van 's mans naderend verschij-
 liden, was hij, die zo gesproken had, reeds geroepen,
 aan dezen Oorloopen Regter verantwoording te geven van
 woorden en daden hier beneden.

(1) Getrokken uit den 's Gravenhaagschen Stads- en Residentie-Archief voor den jaer 1838.

Beetijdingen.

VLISSINGEN, den 2 Mei. Sedert den 30 April zijn alhier ter reede
komen:

Voor Rotterdam bestemd:
Emanuel, J. Fleinming, van Batavia; met koffij, en suiker.
Voor Antwerpen bestemd:
Maria, Charles, J. Borgers, van Altona; met koolzand, the Pease; R.
kon; Ladd, G. Zoefelher, de jonge Johanna, P. G. Dillewijn, alle de
Londen, met stukgoederen; Mechuur, J. F. P. Smit, van IJlail; J.
Falmouth, met wol en zaai; Johanna Catharina, R. D. Lourias, van
burg, met raspaad; Girve, G. Kuiper; Wentworth, J. Jackson, van
Londen, met mechanische goederen; Jandow, J. P. Lowther, van Ulm
met yzer en erts; the Eagle, H. J. M. Marchall, van Londen; met st.
deren; the Russian, S. F. Woodburg, van New-York, met katoen.
Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen, en van onze reede naar Lee-
Maqui, J. S. Culler, naar Londen, met paasgers en stukgoederen; J.
Hermann, L. Gauthier; St. Johanner, A. K. Andersen, beide naar Ham-
bourg; Hilke, C. B. Bonijer, naar Dantzig; Kintge, A. Snow, naar Ham-
alle vier met ballast; Elphinst, J. Pokenham, naar Hull, met vlas, &c.
G. M. Bartels, naar Embden; Anna Margaretha, W. Schado, naar Ham-
la jonge Maria, E. d'Esperons, naar Havre de Grace, alle drie met
deren; de kleine Georg, J. H. Schulte, naar Hamburg, met suiker.

Men meldt van Blaakenbergh, van den 28 April, dat de kof van Hoogezand, kapitein *H. G. Groen*, in den nacht van den 27 op den 28. dier maand, onder Wenduysne op een vierde mijl ten westen van bij *swaar* weder gestrand is; de equipage is gered; het schip was van Bremen vertrokken en naar Nançie bestemd.

Advertisement

De Notaris **D. UYTENHOOFEN** zal, op Dinsdag, den 18^{den} Mei 1888, des namiddags ten 3 uren, in de Sociëteit, la *Alliance*, bij de Lijzen brug te Vlissingen, aan de meedellidenden presenteren te Verkoopen:

Een HUIS en ERVE, met uitgetrokken TUIJN, ter
van 21 R., 90 Ellen, beplant met VRAUCHTBOOMEN,
en gelegd tot moeseniering, staande en gelegen binne de
Vlissingen, op het Dijk Wijk L. N. 108 en 104, Kade
bekend Sectie D. N. 27 en 28. Daags vóór en op den
Verkoop, voor een ieder te zien.
Zijnde, inmiddels uit de hand te koop, te bevragen bij
Eigenaar en Bewoner A. STROO, en ten Kantare van
genoemd Notaris.

Eene **BURGER-DIENSTMELD** te verstouwen, benodigd; adre
den **Boekbinder C. C. KOSTER.**

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.